

I de private skove har Skov- og Naturstyrelsen, med hjemmel i den gældende skovlovs § 21 og de årlige finanslove, indgået aftaler om ca. 600 ha, der fremover permanent skal henligge som urørt skov.

Som supplement til naturskogsstrategien har Skov- og Naturstyrelsen udarbejdet: »Strategi for bevaring af genetiske ressourcer hos træer og buske i Danmark«, 1994. Formålet er at bevare den genetiske variation hos 75 af de vigtigste træ- og buskarter.

Helsinki-konferencen

Som opfølgning på Strasbourg-konferencen (1990) om beskyttelse af skovene i Europa og Rio-konferencen (1992) afholdt hovedparten af de paneuropæiske lande i 1993 en ministerkonference om beskyttelse af skovene i Europa (Helsinki-konferencen). Der blev vedtaget fire resolutioner, hvoraf de to vigtigste vedrører dels bæredygtig skovdrift dels beskyttelse af den biologiske mangfoldighed i skovene.

Deltagerlandene forpligtede sig til:

- Snarest muligt at indarbejde de generelle retningslinier for bæredygtig skovdrift i nationale planer og programmer.
- At fremme tilplantning, gentilplantning og skovbevaring i Europa.
- At samarbejde om at fremme produktion, anvendelse og markedsføring af produkter fra skove i bæredygtig drift.

EU-kommissionen er medunderskriver af Helsinki-resolutionerne.

Som opfølgning på Helsinki-konferencen er landenes eksperter blevet enige om et sæt kriterier og indikatorer for bæredygtig skovdrift på nationalt plan. Disse forventes at blive endeligt godkendt ved en planlagt ministerkonference i 1998.

Landbrugsministeriets betænkning nr. 1261: »Produktudvikling i skovbruget og træindustrien«, 1994

I 1993 nedsatte landbrugsministeren en arbejdsgruppe om produktudvikling i skovbruget og træindustrien. Arbejdsgruppen fandt på baggrund af sine analyser:

- At træ som et reproducerbart, genanvendeligt og biologisk nedbrydeligt, CO₂ neutralt materiale udgør en unik ressource med et uudnyttet potentiale.
- At træindustrien i Danmark er præget af små virksomheder med ringe tradition for, og kapitalkraft til at påtage sig udviklingsopgaver.
- At der er en potentiel forædlingsgevinst i de dele af den danske træressource, der i dag eksporteres uforarbejdet eller som savet nåletræ.
- At der foreligger nye industrielle anvendelsesmuligheder for råtræressourcen fra skovene.

- At skovbrugets og træindustriens markedsføringsindsats på branche- og virksomhedsniveau ud fra en samlet vurdering er spredt og utilstrækkelig.

På den baggrund anbefalede arbejdsgruppen, at der snarest muligt etableredes en produktudviklingsordning for skovbruget og træindustrien.

På grundlag af arbejdsgruppens anbefalinger, etablerede Landbrugs- og Fiskeriministeriet i begyndelsen af 1994 Produktudviklingsordningen for Skovbruget og Træindustrien. Ordningen skal medvirke til at styrke skovbruget og træindustriens konkurrenceevne og på lidt længere sigt mindske disse erhvervs følsomhed overfor konjunktursvingninger.

Miljøministeriets betænkning nr. 1267: »Strategi for bæredygtig skovdrift«, 1994

I 1993 nedsatte miljøministeren et tværministerielt udvalg, der fik til opgave at udarbejde en samlet dansk skovpolitik set i lyset af Rio- og Helsinki-konferencerne. Udvalget udarbejdede »Strategi for bæredygtig skovdrift«.

På grundlag af de internationale aftaler og anbefalinger vedrørende skove opdelt strategien begrebet bæredygtig skovdrift i 18 ligeværdige kriterier. For de 18 kriterier blev eksisterende målsætninger, status, virkemidler og fremtidig indsats beskrevet. Kriterierne blev overordnet opdelt i benyttelse af skove, beskyttelse af skove, udvikling af skovsektoren, institutionelle rammer og kapacitet samt internationalt samarbejde. Strategien konkluderede, at udviklingen over en periode i hele skoven er vigtigere end den øjeblikkelige situation i en konkret bevoksning, men at målet bør være, at alle arealer i alle skove så vidt muligt drives bæredygtigt.

Strategien pointerede vigtigheden af, at skovpolitikken ikke ses isoleret men integreres i politikken for andre sektorer, f.eks. skattepolitik og udviklingspolitik med henblik på en samlet afvejning.

Dette er efterfølgende blandt andet kommet til udtryk i en særordning for skovbruget i den generelle lempelse af generationsskifteafgifterne, som blev gennemført i 1995. Således er henstandsmuligheden for betaling af generationsskifteafgiften blevet et retskrav for så vidt angår de værdier, der kan henføres til skov.

Sammen med den generelle lempelse i afgiftssatserne har dette ført til betydelige og nødvendige lempelser i erhvervets generationsskiftevilkår.

Der er også med beslutningen om nedsættelsen af skovbrugets grundværdier i 1995 taget skridt til en grundværdibeskatning, der er mere sammenlignelig med det øvrige jordbrug.

Utilsigtede skader på skovenes sundhed er et ek-